

Nr 141.

Av herr **Wallés**, om utredning angående revision i vissa delar av lagen om enskilda vägar.

Med hänsyn till det enskilda vägväsendets utveckling, särskilt i Norrland, torde lagen om enskilda vägar påkalla, i vissa delar, en revision, varom jag tillåter mig härnedan lämna ett par exempel:

Nuvarande lag föreskriver en klagotid av 90 dagar även i de fall då inför förrättningsman samtliga sakägare frivilligt underskrivit föreningsakten och sålunda ingen klagande finnes.

Det förefaller dock rimligt att i ty fall förrättningen vinner omedelbart laga kraft, sedan länsstyrelsen godkänt upprättat vägförslag.

Vidare bör förrättningen för enskild väg, som icke ingår som del i jorddelningsförrättning, underställas länsstyrelsens prövning då vägen bygges med stats- och landstingsmedel innan densamma vinner laga kraft. Nuvarande ordning föranleder olägenheter. Sålunda har inträffat att länsstyrelsen vid eftergranskningen dekreterat att vägen skall byggas med annan bredd än vad vid förrättningen beslutats. Sakägarna komma i ovisshet om huruvida de skola följa länsstyrelsens direktiv eller vad som tidigare blivit fastställt.

Kostnadsberäkningen, som inte endast ligger till grund för bidragens procentuella storlek, utan också utgör grund för uppdelning av väghållnings-skyldigheten, ändras givetvis också. Avsevärda rubbningar i förhållandet mellan sakägarnas inbördes delaktighet kunna härigenom uppstå.

Förutom här angivna exempel äro en del andra reformer av lagen önskvärda. På grund av vad jag sålunda anfört vågar jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta om utredning huruvida och i vad mån en reformering i vissa delar av lagen om enskilda vägar är erforderlig.

Stockholm den 21 januari 1933.

J. G. Wallés.